

ЕДИН ИЗТОЧНИК НА ЖИВА ВОДА

Старейшина Дейвид А. Беднар

от Кворума на дванадесетте апостоли

Среща край огнището на ОСЦ за младежи • 4 февруари 2007
Университет “Бригъм Йънг”

Сестра Беднар и аз сме благодарни да се срещнем с вас тази вечер. Пътувайки по света, ние особено ценим възможностите да се събирате и да учим от верни млади хора като вас. Тази вечер се моля за помощта на Светия Дух, докато заедно се покланяме и в единство се стремим да бъдем поучавани свише (вж. У. и З. 43:16).

Искам да започна, като задам един прост въпрос. Коя е най-важната субстанция или стока в света? Можем първо да помислим, че най-висока стойност имат златото, нефтът или диамантите. Но от всички минерали, метали, скъпоценни камъни и разтворители, намиращи се на и в земята, най-ценна е водата.

Животът произлиза от водата. Животът се поддържа чрез вода. Водата е средството, необходимо за извършване на различните функции, свързани с всички познати форми на живот. Нашето физическо тяло се състои приблизително от две трети вода. Докато човек може да оцелее много дни и дори седмици без храна, той обикновено умира след 3 или 4 дни без вода. Повечето от световните населени центрове са разположени близо до източници на сладка вода. Просто казано, животът не може да съществува без наличие и достъп до достатъчни запаси от чиста вода.

Живата вода

Пред вид жизнено важната роля на водата за поддържане всички форми на живот, използваният от Спасителя термин “жива вода” е от божествена важност. Както е описано в 4 глава на Иоана, Исус и учениците Му минавали през Самария, докато пътували от Юдея за Галилея. В град Сихар те спрели на Якововия кладенец.

“Дохожда една самарянка да си начерпи вода. Казва ѝ Исус: дай Ми да пия.

(Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна).

Впрочем, самарянката Му казва, как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдеите не се сношават със самаряните).

Исус в отговор ѝ каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода.

Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава отгдето имаш живата вода?...

Исус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожадне;

а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожадне до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот” (Иоана 4: 7–11, 13–14).

Живата вода, за която става дума в този епизод, е символ на Господ Исус Христос и Неговото Евангелие. И както водата е нужна да поддържа физическия живот, така Спасителят и Неговите учения, принципи и обреди са крайно важни за вечния живот. Вие и аз се нуждаем от живата Му вода всеки ден, и то в обилно количество, за да поддържаме своя постоянен духовен растеж и развитие.

Писанията са един източник на жива вода

Писанията съдържат словата на Христа и са един източник на жива вода, до който имаме лесен достъп и от който можем да пием изобилно и дълго. Вие и аз трябва да гледаме към Христос и да дойдем при Него, Който е “извора на живите води” (1 Нефи 11:25; сравни Етер 8:26; 12:28), като четем (вж. Мосия 1:5), учим (вж. У. и З. 26:1), изследваме (вж. Иоана 5:39; Алма 17:2) и се угощаваме (вж. 2 Нефи 32:3) със словата на Христос, така както са в Светите писания. Като вършим това, ще получим както духовно напътствие, така и защита в земното ни пътуване.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни има свято настояничество да запази

писаните откровения чисти и на сигурно място (вж. У. и З. 42:56) – този скъпоценен източник на жива вода. През 70-те и 80-те години от Църквата бе извършена огромна работа, в резултат на която днес се радваме на Писания с обширни бележки под линия, взаимни отпратки и допълнителни помощни средства за изучаване, карти и информация.

Когато осъвременените Писания за пръв път бяха представени на членовете на Църквата в началото на 80-те години, старейшина Бойд К. Пакър направи следното пророчество:

“С отминаването на годините тези Писания ще родят следващи поколения от верни християни, които познават Господ Исус Христос и са готови да следват Неговата воля.

“По-възрастното поколение беше отгледано без тях, но израства друго поколение” (в доклад на конференцията, окт. 1982 г., стр. 75; или *Ensign*, ноем. 1982 г., стр. 53).

Изминаха 24 г., откакто старейшина Пакър каза тези думи. И поколението, на което той се позовава, седи тази вечер в сградите на Църквата по цялото земно кълбо! Той говореше за вас и за мене. Огромното мнозинство от вас познават Писанията само такива, каквито са днес. Моля помнете този факт, докато продължавам да цитирам старейшина Пакър.

“Откровенията ще им бъдат разкрити така, както на никой друг в историята на света. В ръцете им сега са поставени жезълът на Иосиф и на Юда. Те ще развият познания за Евангелието отвъд онова, което предшествениците им биха могли да постигнат. Ще имат свидетелството, че Исус е Христос и ще са вещи да известяват за Него и да Го защитават” (в доклад на конференцията, окт. 1982 г., стр. 75; или *Ensign*, ноем. 1982 г., стр. 53).

Ние не само сме благословени днес да имаме тези Писания тъй лесно достъпни, но и имаме отговорността да ги използваме последователно и ефективно и да прием изобилно от източника на жива вода. Вярвам, че това поколение младежи чете Писанията по-съсредоточено, по-дълбоко е запознато със словата на пророците и е по-склонно да се обръща за отговор към откровенията от всяко предишно поколение. Но все още имаме да изминем дълъг път по стеснената и тясна пътека – повече да учим, да прилагаме и да изживяваме.

Да се сдобиваме с жива вода от източника на Писанията

Сега искам да преговорим с вас трите основни начина или метода да се сдобием с жива вода от източника на Писанията: (1) *четене* на Писанията от край до край, (2) *изучаване* на Писанията по теми, и (3) *изследване* на Писанията за връзки, образци и теми. Всеки от тези подходи може да помогне да задоволим духовната си жажда, ако каним спътничеството и помощта на Светия Дух, като четем, изучаваме и изследваме.

Да четем книга от Писанията от начало до край слага начало на потока жива вода в живота ни, като ни запознава с важни разкази, евангелски учения и вечни принципи. Този подход ни позволява също да научим за основни личности от Писанията и последователността, времето и контекста на събития и учения. Да четем писаното слово по този начин ни открива широтата на дадено Писание. Това е първият и най-съществен начин да се сдобием с жива вода.

Изучаването по теми обикновено следва нашето изчитане на Писанията от край до край, произтича от него и го доразвива. Например като четем Книгата на Мормон, можем да определим и търсим отговори на важни доктринални и практически въпроси, като например следните:

- Що е вяра в Спасителя?
- Защо вяра в Исус Христос е първият принцип на Евангелието?
- Защо и как вярата в Изкупителя води до покаяние?
- Как Единението ме укрепява да върша във всекидневния си живот неща, които не бих могъл никога да извърша със собствената си ограничена способност и сила?

Съсредоточаването над подобни въпроси и изучаването по теми с използване Ръководството към Писанията и азбучния показалец на тройната комбинация ни позволява да се потопим и изследваме в дълбочина Писанията и да получим далеч по-богато духовно познание. Този подход увеличава степента, в която живата вода тече в живота ни.

И четенето от край до край, и изучаването по теми са необходими предпоставки за третия основен метод на сдобиване с жива вода от източника на Писанията. Докато изчитането на една книга от Писанията от край до край ни дава общ поглед,

изучаването по теми увеличава дълбочината на познанието ни. *Да изследваме* откровенията за връзки, образци и теми доразвива нашето духовно познание и добавя към него, като обединява и разширява двата първи метода; то разширява перспективата ни и нашето разбиране на плана на спасение.

По моя преценка усърдното изследване да открием връзки, образци и теми представлява част от това “да се угощаваме” със словата на Христа. Този подход може да отвори шлюзовете на духовния източник, да просветли разбирането ни чрез Неговия Дух и да породи дълбока благодарност за Светите писания, и една степен на духовна отдаденост, която не може да бъде получена по никой друг начин. Подобно изследване ни позволява да градим върху канарата на нашия Изкупител и да устояваме на бурите на нечестията в тези последни дни.

Искам да наблегна на един важен момент. Първоначално може да предположите, че човек трябва да бъде много образован, за да ползва описаните от мен методи. Това предположение просто не е вярно. Всеки, който честно дири истината, независимо от образователната основа, може успешно да прилага тези прости подходи. Вие и аз не се нуждаем от сложни помощни средства и не следва прекомерно да разчитаме на духовното познание на другите. Трябват ни единствено искрено желание да учим, спътничеството на Светия Дух, Писанията и активен, любознателен ум.

Пророкът Джозеф Смит учи, “Изследвайте Писанията – изследвайте откровенията, които публикуваме и искайте вашия Небесен Отец в името на Неговия Син Исус Христос, да ви изяви истината, и ако правите това с очи, отправени единствено към Неговата слава и няма съмнение, че Той ще ви отговори чрез силата на Своя Свят Дух. Тогава ще узнаете сами за себе си, а не чрез някой друг. Тогава няма да сте зависими от човек за знанието за Бог” (*History of the Church*, 1:282).

Ако вие и аз искаме, търсим и хлопаме (вж. Матей 7:7), и винаги се пазим достойни да учим от Духа, шлюзовете на духовния източник ще се отворят за нас и живата вода ще тече. Аз заявявам, свидетелствам и обещавам, че това е истина.

Позволете ми накратко да обясня и дам примери какво имам пред вид под връзки, образци и теми.

Връзки

Връзка е отношението или звеното между идеи, хора, неща или събития, а Писанията са пълни с връзки. Помислете за връзката между Вечния Отец и Неговия Син Исус Христос (вж. Мосия 15:1-9), между милостта и благодатта (вж. 2 Нефи 9:8), между чистите ръце и чистото сърце (вж. Псалми 24:4), между съкрушеното сърце и разкаяния дух (вж. 3 Нефи 9:20), между зърното и плевелите (вж. У. и З. 101:65), между познанието и мъдростта (вж. У. и З. 130:18–19), между оправдание и осветяване (вж. У. и З. 20:30–31), между овце и кози (вж. Матей 25:32–33), между безсмъртие и вечен живот (вж. Моисей 1:39), и безброй други. Да определим с молитва, да изучим и размишляваме над такива връзки – сходства и разлики например, е основен източник на жива вода и носи вдъхновени прозрения и съкровища от скрито познание.

Когато прочетох всяко от стандартните произведения от начало до край и изучавах различните теми, забелязах, че думата *разбиране* обикновено е описана във връзка със сърцето. Два стиха в Книгата на Мормон илюстрират тази връзка:

“Вие не сте използвали сърцето си, за да *разберете*; ето защо вие не сте били мъдри” (Мосия 12:27; курсив добавен).

“И множеството чу и засвидетелства това; и сърцата им се отвориха, и те *разбраха* в *сърцата* си словата, които Той произнесе в молитвата Си” (3 Нефи 19: 33; курсив добавен).

Намирам за крайно интересно, че в тези и много други стихове разбирането е обвързано предимно със сърцето. Отбележете, че никъде не сме изрично съветвани да използваме ума си за разбиране. Очевидно ние трябва да използваме ума и способността си да разсъждаваме, за да добиваме и оценяваме информация и да достигаме до съответни заключения и мнения. Но може би Писанията ни внушават, че разумът и “ръката от плът” (У. и З. 1:19) не са достатъчни да родят истинско разбиране. Така разбирането, както думата е използвана в Писанията, не се отнася единствено или дори предимно до интелектуално или познавателно разбиране. По-скоро разбирането се появява, когато това,

което знаем с ума си, бъде потвърдено за истина в сърцата ни чрез свидетелството на Светия Дух.

Духовният дар на откровение най-често действа чрез мисли и чувства, вложени в ума и сърцето ни от Светия Дух (вж. У. и З. 8:2–3; 100:5–8). А когато едно свидетелство и убеждение се премести от главите в сърцата ни, ние вече не просто имаме информация или знание, а почваме да разбираме и търсим могъщата промяна в сърцето. Разбирането тогава е резултат на откровение, то е духовен дар, предпоставка за обръщане и то ни кара да живеем по-последователно и в съответствие с принципите, които научаваме.

Това дадено чрез откровение прозрение за връзката между сърцето и разбирането силно повлия на подхода ми към евангелското изучаване, въздейства положително на начина, по който сестра Беднар и аз учим децата и внуците си и се отрази на свещеническото ми служение.

Образци

Образецът е план, модел или стандарт, който може да бъде използван като наръчник за повтарящо се вършене или производство на нещо. И Писанията са пълни с духовни образци. Обикновено един духовен образец е по-обширен и всеотраден от една връзка. В Учение и Завети ние намираме образци за проповядване на Евангелието (вж. У. и З. 50:13–29), за избягване на заблудата (вж. У. и З. 52:14; 18–19), за строеж на храмове (вж. У. и З. 115:14–16), за установяване на градове (вж. У. и З. 94), за организиране на свещенически кворуми (вж. У. и З. 107:85–100) и висши съвети (вж. У. и З. 102:12) и за различни други цели. Определянето и изучаването на духовни образци е друг важен източник на жива вода и ни помага да опознаем и да бъдем по-близки с мъдростта и разума на Господ (вж. У. и З. 95:13).

След като четях от началото до края и изучавах по теми Учение и Завети, бях впечатлен от образец, който е очевиден в много от Господните отговори на въпросите на мисионери. В ред случаи през 1831 г. отделни групи старейшини, които били призовани да проповядват Евангелието, искали да узнаят как следва да постъпят и по кой път и начин да пътуват. В откровение, дадено чрез Пророка Джозеф Смит, Господ съответно съветва тези братя, че те могат да пътуват по вода или по суша (вж. У. и З. 61:22), че могат да построят или купят необ-

ходимите превозни средства (вж. У. и З. 60:5), че могат да пътуват всички заедно или двама по двама (вж. У. и З. 62:5) и че съответно могат да пътуват в няколко различни посоки (вж. У. и З. 80:3).

Откровенията специално напътстват братята да вземат онези решения “както ви се вижда за добре” (У. и З. 60:5; У. и З. 62:5) или “както им бъде сторено знайно, съгласно тяхната преценка” (У. и З. 61:22). И във всеки от тези моменти Спасителят заявява, “за Мен няма да е от значение” (У. и З. 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; вж. и 80:3).

Господното заявление относно такива неща “за Мен няма да е от значение” отначало може да изглежда изненадващо. Несъмнено Спасителят не казва на онези мисионери, че не Го е грижа какво правят. По-скоро Той набляга на важността значимите неща да се поставят на първо място и на съсредоточаване над правилните неща – което в тези случаи е да стигнат до възложеното място за работа и делото да почне. Те трябвало да упражнят вяра, да ползват здрава преценка, да действат според напътствието на Духа и да определят най-добрия начин за пътуване до назначението си. Същественото нещо било работата, която били призовани да извършат; как ще стигнат до там било важно, но не съществено.

Какъв забележителен образец за прилагане както в моя, така и във вашия живот. Исус Христос ни познава и обича всеки поотделно. Той е загрижен за духовното ни развитие и напредък и ни насърчава да израстваме чрез упражняване на вдъхновена, праведна и мъдра преценка. Изкупителят никога няма да ни остави сами. Следва винаги да се молим за напътствие и насока. Винаги следва да търсим постоянното спътничество на Светия Дух. Но не бива да се обезсърчаваме и губим кураж, ако отговорите на молбите ни за напътствие или помощ не дойдат незабавно. Подобни отговори рядко идат веднага. Напредъкът ни би бил затруднен и преценката нетрайна, ако всеки отговор ни се дава незабавно и без да изисква цената на вярата, делото, учението и постоянството.

Образецът, който описвам, е илюстриран кратко в следното напътствие до онези ранни мисионери:

“Аз, Господ, искам, ако някой сред вас желае да язди коне или мулета, или да пътува с колесници, той да приеме тази благословия, ако я приеме от ръката Господна, с благодарно за всички неща сърце.

Всичко това остава на вас да вършите *съгласно преценка и напътствия на Духа*.

Ето, царството е ваше. И ето, вижте, *Аз съм винаги с верните*. Тъкмо тъй. Амин” (У. и З. 62:7–9; подчертаването добавено).

Главните теми в този епизод не са конете, мулетата или колесниците, а благодарността, преценката и верността. Моля забележете основните елементи в този образец: (1) благодарно за всички неща сърце; (2) действие съгласно преценката и напътствията на Духа; и (3) Спасителят е винаги с верните. Може ли да усетим напътствието и увереността, обновлението и силата, идещи от следването на този прост образец за вдъхновена и праведна преценка? Наистина духовните образци са скъпоценен източник на жива вода.

Най-трудните отсъждания, които можем някога да направим, рядко са между добро и зло или между привлекателни и непривлекателни алтернативи. Обикновено най-трудните ни избори са между добро и добро. В този епизод от Писанията коне, мулета и колесници може да са били еднакво ефикасни възможности за пътуване на мисионерите. По сходен начин вие и аз можем също да установим в различни моменти на живота ни повече от една приемлива възможност или избор, който да изберем да следваме. Следва да помним този образец от Писанията, когато подхождаме към такива важни решения. Ако поставим на първо място в живота си съществените неща – като отдадено ученичество, почитане на заветите и спазване на заповедите, ще бъдем благословени с вдъхновение и солидна преценка, докато следваме пътеката, която ще ни отведе обратно в нашия небесен дом. Ако сложим най-важните неща на първо място, ние “не може(м) да сгреша(м)” (У. и З. 80:3).

Теми

Темите са главни, повтарящи се и обединяващи качества или идеи, подобни на основни нишки в целия текст. Обикновено темите в Писанията са по-обширни и всестранни от образците или връзките. Всъщност темите дават фон и контекст за разбиране на връзките и образците. Процесът на изследване и определяне на темите в Писанията ни води към основните учения и принципи на спасение – към вечните истини, които канят потвърждаващото свидетелство на Светия Дух (вж. 1 Йоана

5:6). Този подход на придобиване на жива вода от източника на Писанията е най-суров и изискващ; той ражда също най-голямото назидание и духовно обновление. А Писанията са изпълнени със силни теми.

Например Книгата на Мормон се появява в тази диспенсация “за убеждаването на юдеин и езичник, че Исус е Христос, Вечният Бог, Който се показва на всички народи” (Книгата на Мормон, заглавната страница). Централната и повтаряща се тема в Книгата на Мормон е поканата до всички “елате в Христа и станете свършени в Него” (Мороний 10:32). Ученията, предупрежденията, увещанията и епизодите в тази забележителна книга с Писания са съсредоточени всички върху Исус Христос и свидетелстват за Него като Изкупителя и нашия Спасител.

Нека дам няколко допълнителни примера за важни теми, използвайки стихове от Книгата на Мормон.

“И ако... чедата човешки спазват заповедите Божи, Той ги храни, и ги подсилва, и им дава средства, чрез които те могат да изпълнят това, което Той им е заповядал” (1 Нефи 17:3).

“Бърза(й)те напред с увереност в Христа” (2 Нефи 31:20).

“Човеците са, за да могат да имат радост” (2 Нефи 2:25).

“В силата Господна ти можеш да извършиш всичко” (Алма 20:4).

“Нечестието никога не е било щастие” (Алма 41:10).

Ако обещаете да не се смеете, ще ви кажа един от простите начини, по които изследвам теми от Писанията. Не поддържам или препоръчвам да ползвате същия подход; разните хора ползват разни методи с еднаква ефективност. Просто описвам един процес, който действа добре при мен.

Готвейки се за една неотдавнашна реч, бях подтикнат да говоря за духа и целите на събирането. Изучавах и размишлявах над неотдавнашното послание от конференцията на старейшина Ръсел М. Нелсън за принципа на събирането (вж. доклад на конференцията, септ.–окт. 2006 г., стр. 83–87; или *Лиахона*, ноем. 2006 г., стр. 79–82) и темата бе изключително подходяща за природата и представянето на моята реч (вж. *The Spirit and Purposes of*

Gathering, address delivered at a BYU–Idaho Devotional, 31 окт. 2006 г.).

Дадох си сметка, че имам да уча много за събирането от Писанията. Тъй че открих и копирах всеки стих от стандартните произведения, съдържащ под каквато и да е форма думата *събирам*. После прочетох всички стихове, търсейки връзки, образци и теми. Важно е да отбележа, че не почнах своето четене с предварително подбрани неща, които да търся. Молих се за помощта на Светия Дух и просто започнах да чета.

Като преглеждах стиховете за събирането, си отбелязвах подобните фрази или моменти за наблягане с цветен молив. Към момента, в който бях прочел всички стихове, някои от тях бяха отбелязани с червено, други със зелено, а някои в други цветове.

Сега тук идва частта, която може да ви накара да се смеете. Използвах ножиците си да нарежа стиховете, които бях копирал, и да ги сортирам на купчинки по цвят. Процесът роди една голяма купчина стихове в червено, голяма купчина стихове в зелено и така нататък. После сортирах стиховете от всяка голяма купчина в по-малки купчинки. Като първокласник трябва да съм обичал да режа нещата с ножици и да ги групам на купчини!

Резултатите от този процес ме научиха много за принципа на събирането. Например докато изучавах моите големи купчини, аз научих, че Писанията описват поне 3 ключови страни на събирането: *целите* на събирането, *видове и места* на събиране и *благословиите* от събирането.

Забелязах, че някои от основните *цели* на събирането са да се поклоним (вж. Мосия 18:25), да получим съвет и напътствие (вж. Мосия 18:7), да изградим Църквата (вж. У. и З. 101:63–64) и да осигурим отбрана и убежище (вж. У. и З. 115:6). Изучавайки *видовете и местата* на събиране, открих, че сме събирани във вечни семейства (вж. Мосия 2:5), във възстановената Църква (вж. У. и З. 101:64–65), в коловите на Сион (вж. У. и З. 109:59), в светите храмове (вж. Алма 26:5–6) и в два големи центъра: старият Ерусалим (вж. Етер 13:11) и град Сион или Нови Ерусалим (вж. У. и З. 42:9; Символът на вратата 1:10). Бях благодарен да науча, че назиданието (вж. Ефесяните 4:12–13), запазването (вж. Моисей 7:61) и силата (вж. У. и З. 82:14) са някои от *благословиите* на събирането.

Чрез този процес придобих едно още по-дълбоко разбиране за духа на събирането като съставна част от възстановяването на всички неща в диспенсацията на пълнотата на времената. Няма да отнемам време сега да разказвам другите неща, които научих за събирането; целта ми тук е кратко да илюстрирам един начин за изследване на Писанията за теми.

Благословиите, които можем да получим

Благословиите на знание, разбиране, откровение и духовна бодрост, които можем да получим, като четем, изучаваме и изследваме Писанията, са чудни. “(Да се) угощава(ме) със словото Христово” (2 Нефи 31:20) е поучително, вълнуващо и приятно. Словото е добро, “защото започва да разширява душата ми; да, то започва да осветлява разума ми, да, и започва да ми става приятно” (Алма 32:28). “Ето, те са написани и вие ги имате пред вас, затова изучете ги” (3 Нефи 20:11) – и те “ще стан(ат във вас) извор на вода, която извира за вечен живот” (Йоана 4:14).

В личното си четене, изучаване и изследване през годините се фокусирах много пъти над учението за Единението на Исус Христос. Никое събитие, знание или влияние не е имало по-силно въздействие над мен през 54-те ми години земен живот от многократното прочитане, задълбочено изучаване и изследване за връзки, образци и теми, отнасящи се към учението за Единението. Това главно, спасително учение с времето поръси душата ми като небесна роса; то повлия на мислите, словата и делата ми (вж. Мосия 4:30) и в буквалния смисъл стана за мен кладенец с жива вода.

Видението на Лехий

Важността да четем, изучаваме и изследваме Писанията е изтъкната в няколко елемента от видението на Лехий на дървото на живота.

Татко Лехий вижда няколко групи хора да бързат по стеснената и тясна пътека, стремейки се да се сдобият с дървото и плодовете му. Членовете на всяка група са стъпили на пътеката през вратата на покаянието и кръщението със вода и са получили дара на Светия Дух (вж. 2 Нефи 31:17–20). Дървото на живота е централен детайл в съня и е определено в 1 Нефи 11 като символ на Исус Христос. Плодът на дървото е символ на благословиите от

Единението на Спасителя. Интересно е, че главната тема на Книгата на Мормон, канеща ни да дойдем всички в Христа, е централна в съня на Лехий. От особен интерес е прътът от желязо, който води към дървото (вж. 1 Нефи 8:19). Прътът от желязо е словото Божие.

В 1 Нефи 8, стихове 21–23 научаваме за група хора, които бързат напред и поемат по пътеката, водеща към дървото на живота. Обаче когато се натъкват на мъглите от мрак, представляващи изкушенията на дявола (1 Нефи 12:17), те изгубват пътя си, лутат се и са изгубени.

Важно е да отбележим, че в тези стихове не се споменава нищо за пръта от желязо. Онези, които пренебрегват или се отнасят лекомислено към словото Божие, нямат достъп до този божествен компас, който сочи пътя към Спасителя. Обърнете внимание, че тази група е намерила пътеката и бързала напред, проявявайки някаква степен на вяра в Христос и духовна убеденост, но те са отклонени от изкушенията на дявола и са изгубени.

В стихове 24–28 на гл. 8 четем за втора група хора, които са намерили стеснената и тясна пътека, водеща към дървото на живота. Тази група бързала напред през мъглите от мрак, придържайки се за пръта от желязо, докато излязат напред и опитат от плода на дървото. Обаче тъй като тази втора група бива подигравана от обитателите на величественото и обширно здание, те са засрамени и отпадат по забранени пътеки и биват загубени. Моля забележете, че тази група е описана, че се *придържа* за пръта от желязо.

Показателно е, че втората група бързала напред с вяра и отдаденост. Те имали също допълнителната благословия на пръта от желязо и *се придържали за него!* Обаче тъй като се сблъскали с гонение и несгоди, те отпадат в забранени пътеки и биват загубени. Дори с вяра, отдаденост и словото Божие тази група била загубена – вероятно защото те четели *или* изучавали *или* изследвали Писанията само *от време на време*. Придържането за пръта от желязо ми подсказва само временни “изблици” на изучаване и “топване” от време на време вместо последователно, постоянно потапяне в словото Божие.

В стих 30 четем за трета група хора, които бързали напред, постоянно държейки се здраво за пръта от желязо, докато не дойдат и не паднат долу и не

вземат от плода на дървото. Ключовата фраза в този стих е “непрестанно придържайки се здраво” за пръта от желязо.

Третата група също бързала напред с вяра и убеденост; няма обаче признак, че те блуждаят, отпадат в забранени пътеки или са загубени. Вероятно тази трета група хора *последователно* чете и изучава и изследва словата на Христа. Вероятно тъкмо постоянният поток на жива вода спасява тази трета група от погиване. Това е групата, в която следва да се стремим да попаднем вие и аз.

“Какво означава прътът от желязо, който баща ни видя и който водеше до дървото?”

И аз им казах, че това бе словото Божие и че всеки, който се вслуша в словото Божие и *се държи здраво за него*, никога няма да погине, нито пък ще могат да ги надвият до слепота изкушенията и огнените стрели на противника, за да ги отведат към унищожение” (1 Нефи 15:23–24).

Каква е тогава разликата между това да се придържаме и да държим здраво пръта от желязо?

Позволете ми да предположа, че да се държим здраво за пръта от желязо изисква постоянно и с молитва да използваме трите начина на придобиване на жива вода, които обсъдихме тази вечер.

“И стана така, че аз видях, че прътът от желязо, който баща ми беше видял, беше словото Божие; и той водеше към извора на живите води или към дървото на живота” (1 Нефи 11:25).

Всеки от тези подходи – четене от начало до край, изучаването по теми и изследването за връзки, образци и теми, е поучителен, назидателен и дава периодична порция от живата вода на Спасителя. Вярвам обаче, че редовното ползване на всичките 3 метода дава един по-постоянен приток на жива вода и в по-голяма степен е онова, което означава да се държим здраво за пръта от желязо.

Чрез нормална дейност всеки ден вие и аз губим значително количество от водата, която съставлява тъй много от физическите ни тела. Жаждата е искане на вода от телесните клетки, и водата в телата ни трябва да бъде попълвана всеки ден. Честно казано, безмислено е да се “зареждаме” с вода с дълги периоди на жажда помежду им. Същото е вярно и в духовен план. Духовната жажда е потребност от жива вода. Постоянният приток на жива вода е много по-добър от единични глътки.

Дали вие и аз четем всекидневно, изучаваме и изследваме Писанията по начин, който ни позволява да се държим здраво за пръта от желязо – или само се придържаме? Дали вие и аз бързаме напред към извора на жива вода, разчитайки на словото Божие? Това са важните въпроси, над които всеки от нас да размишлява с молитва.

Приключвайки тази вечер, ще изпеем заедно химна “The Iron Rod” (Железният прът). Наистина тази песен за добродетелта ще бъде жарка и затрогваща молитва (вж. У. и З. 25:12). Нека имаме уши да чуем уроците, които учи този химн.

Свидетелствам за Исус Христос и за силата на словото Му, и за Него като Словото. Той е Синът на Вечния Отец и аз знам, че Той е жив. Свидетелствам,

че като се държим здраво за пръта от желязо, това ще ни доведе до Неговата жива вода. Като Негов служител призовавам следната благословия върху вас: нека желанието и възможността ви да се държите здраво за пръта от желязо нарастнат; нека вярата ви в Спасителя нарастне и измести страховете ви, и като пиете изобилно от източника на Писанията, да Го опознаете. Нека винаги помним, че

*Когато силата на изкушението е голяма,
Пътят ни забулен е в мъгли,
На пръта можем да разчитаме
И да молим за небесна помощ.
(Hymns, № 274)*

В святоото име на Исус Христос, амин.